

Hvala Allahu, Gospodarju svjetova! Salavat i selam neka je na Allahova poslanika, Muhammeda, s.a.v.s., njegovu porodicu, ashabe i sve one koji ga slijede na putu islama!

„Zaista su vjernici braća, zato pomirite vaša dva brata i bojte se Allaha, da bi vam se Milost ukazala.“ (Hudžurat, 10)

Braćo i sestre, svatko od nas bi trebao imati na umu da je troje vjernicima Uzvišeni Allah učinio svetim: **život, imetak i čast.**

Mnogo je hadisa u kojima nas Muhammed, s.a.v.s., obavezuje da o vjernicima imamo lijepo mišljenje, te da čuvamo život, imetak i čast svakog muslimana i muslimanke, svakog čovjeka.

Allahov Poslanik, s.a.v.s., je jedne prilike upitao ashabe: **“Znate li tko je muflis (bankrot)? Ashabi odgovoriše: Muflis je onaj koji nema para ni imetka. Poslanik, s.a.v.s., reče: Zaista je pravi bankrot i beskućnik od mog ummeta onaj tko dođe na Sudnjem danu sa namazom, postom, zekatom, a na dunjaluku je nekoga psovao (grdio, vrijeđao), nekoga potvorio, nečiji imetak je jeo, prolio je nečiju krv ili je nekog udario, pa će svakom od njih biti dano od njegovih dobrih djela, a ako nestane njegovih dobrih djela, prije nego što izmiri ono što je on dužan ljudima, onda će se uzeti od njihovih grijeha, pa će se natovariti na njega i bit će bačen u džehennemsku vatru.”** (Muslim)

Muslimani često zanemaruju važnost čuvanja međusobne časti, imetka i života. Nije neutemeljeno reći, da pored postupaka dijela današnjih muslimana

prema drugim muslimanima, muslimanima drugi neprijatelji i ne trebaju! U prilog ovoj tvrdnji dovoljno je pogledati vijesti iz svijeta. Ne kažem da to svi rade, već, da je to česta i raširena pojava!

Prenosi se da jedan musliman u Bursi u vrijeme kada je ona još uvijek bila prijestolnica Osmanlijske države sagradio česmu i iznad nje stavio natpis na kojem je pisalo: *„Na ovoj česmi mogu piti svi osim muslimana!“* Kada su to ljudi vidjeli, odmah su se pobunili smatrajući taj čin velikom smutnjom i provokacijom. Otišli kod kadije i požalili mu se na to. Kadija je odmah naredio da mu dovedu tog čovjeka. Kada je doveden kadija mu ljutito reče: *„Što ovo radiš!? Kakva je ovo smutnja?! Sagradio si hajrat, sagradio si česmu i zabranio si muslimanima da piju sa nje! Kako si to uopće usudio?! Zbog čega si to uradio?! Jesi li ti poludio, jesi li svjestan što si uradio?!“* Čovjek mu na to reče: *„Molim te čestiti kadija, dozvolite mi da objasnim. Nisam to uradio bez razloga.“* Kadija mu na to opet ljutito: *„Kakav sad razlog i kakvo obrazloženje!? Izazvao si smutnju i uznemirio narod. Vadžib je kazniti te smrtnom kaznom!“* Međutim, kadiju je ipak interesiralo zbog čega je taj čovjek tako postupio pa ga upita: *„Uredu, sada nam reci zbog čega si to uradio?“* Čovjek mu na to odgovori: *„To ipak samo sultanu mogu reći i nikom drugom!“*

Sultana je njegov slučaj zaintrigirao i rasrdio, pa kada su ga doveli pred njega on mu srdito reče: *„Slušam te! Reci mi to što si mi htio reći! Kakav je to posao?! Napravio si česmu a iznad nje si napisao da svi mogu piti osim muslimani. Zbog čega je to ostalima halal a samo*

muslimanima haram piti sa te česme?!“ Čovjek mu na to odgovori: *„Plemeniti sultanu, ja mogu dokazati da sam u pravu.“* Sultan ga na to upita: *„A što ako ne budeš uspio dokazati da si u pravu?“* Čovjek odgovori: *„Ako ne budem u pravu onda sam zaslužio smrtnu kaznu!“* Sultan mu na to reče: *„Uredu, hajde da vidimo da li si u pravu ili nisi!? Reci mi što tražiš od mene?“* Čovjek mu na to reče: *„Kao prvo, uhapsite bilo kojeg rabina iz bilo koje sinagoge u državi i strpajte ga u zatvor sedmicu dana pa vidite što će se sve dogoditi!“* Sultan je postupio onako kako je čovjek tražio. Odmah nakon što je rabin uhapšen i zatvoren svi Jevreji iz grada i okolice okupiše i najugledniji od njih dođoše kod sultana te mu se počеше žaliti: *„Što se ovo događa? Kakva je ovo nepravda? Što je to zgriješio naš rabin da biste ga strpali u zatvor? Mi garantiramo za njega da je nedužan. Zato tražimo da ga što prije pustite na slobodu!“* I ne samo to, već iz okolnih država počеше dolaziti izaslanici sa mnoštvom pisama u kojima traže da se rabin pusti na slobodu. Kada prođe jedna nedjelja čovjek reče sultanu: *„Uvaženi sultane! Molim te da pustiš rabina na slobodu!“* Sultan tako i postupi te oslobodi rabina što obradova Jevreje koji se zahvališe sultanu i iz zahvalnosti pokloniše mu razne skupocjene darove.

Nakon toga, čovjek se ponovo obrati sultanu: *„Čestiti sultane, sada te molim da uhapsite bilo kojeg popa iz bilo koje crkve u državi i zatvorite ga jednu sedmicu.“* Na isti način uhapsiše i popa i to u nedjelju dok je predvodio molitvu u crkvi. Kršćani postupiše na isti

način poput Jevreja pa pop nakon sedmice dana bi oslobođen zbog čega se i kršćani obradovaše te se počеше zahvaljivati sultanu donoseći mu razne poklone. Nakon toga, sultan upita čovjeka: „*Imaš li još koji zahtjev od mene?*“ Čovjek mu na to odgovori: „*Imam samo još jedan zahtjev pa nakon toga ti donesi presudu o ispravnosti ili neispravnosti onog što sam uradio.*“ Sultan ga upita: „*Koji je to zahtjev?*“ On reče: „*Uvaženi sultane, sada te molim da narediš da se uhapsi najomiljeniji i najugledniji hodža u našoj prijestolnici Bursi i to dok bude držao hutbu sa minbera!*“ Sultan naredi da se uhapsi imam Ulu džamije dok bude u petak držao hutbu sa minbera. Dok su sultanovi ljudi hapsili hodžu nitko od džematlija ne ustade da bar kaže: „*Što se ovo događa, što to radite!? Što bar u najmanju ruku ne sačekaste da završi sa hutbom nego ga hapsite dok drži hutbu!?*“, niti itko od njih ode za imamom, niti itko nakon toga upita što je sa njime. Usprkos tome što je taj hodža važio za najomiljenijeg i najuglednijeg hodžu u gradu, prođe sedmica od njegovog hapšenja a da nitko od muslimana ne dođe kod sultana da ga upita: „*Gdje nam je hodža? Što je skrivio da ga tako hapsite i slično tome!?*“ Naprotiv, džematlije ga počеше ogovarati govoreći: „*Kakav mi je to hodža, to hodžu nije ni vidjelo!*“ - „*Samo Allah Jedini zna što je uradio!*“ - „*Zar bi ga bez ikakvog razloga strpali u zatvor!?*“ - „*Da sam znao da je takav nikada za njime ne bih klanjao namaz!*“ - „*Ovo je stvarno sramotno!*“ Sultan, kadija i čovjek koji je sagradio česmu promatrali su što se događa. Na kraju, sultan upita čovjeka: „*Reci*

nam što sad da radimo!?“ Čovjek mu na to reče: „*Sada te molim da pustite hodžu na slobodu i zatražite halal od njega!*“ Sultan naredi da hodžu puste na slobodu. Nakon toga čovjek upita sultana: „*Plemeniti sultane, zar ovakvim muslimanima nije haram voda, zar ovakve muslimane nije haram napojiti vodom?*“ Sultan mu na to, uz jedan gorki osmijeh, odgovori: „*Ne samo da im je voda haram već im je haram i zrak kojeg udišu!*“ Ebu-Hurejre, r.a., prenosi da je Muhammed, s.a.v.s., rekao: „*Musliman je muslimanu brat, ne iznevjerava ga, ne laže ga niti ga na cjedilu ostavlja...*“ (Et-Tirmizi) Braća i sestre, štitimo čast muslimana u svim prilikama i stanimo u njihovu obranu. Ne dozvolimo sebi nikada da napadamo na bilo što od spomenutog, jer će nam se to kad-tad vratiti. Ne zaboravimo da je Uzvišeni Allah najpravedniji Sudija. Ostavimo Njemu konačan sud o svemu, a mi se trudimo da budemo dobronamjerni i iskreni prema drugima. To je sigurnije i potpunije za naš iman od bilo kakvog sumnjičenja, zluradosti i sličnog. Molimo Allaha, dž.š., da nas učvrsti na Pravom putu, da nam pomogne da sačuvamo svjetlo vjere, da nas sačuva svega onog što može uništiti naše bratstvo, da nas ne iskuša sa onim što nećemo moći podnijeti, da nam bude milostiv na Sudnjem danu, oprostí grijehe i uvede u Džennet! Amin!

Prethodne hutbe potražite na našoj stranici: www.medzlis-split.org
Pripremio: Vahid ef. Hadžić Split, 16.3.2018.

